

PRIMERA SECCIÓ
“Jo crec”, “Nosaltres creiem”

CAPÍTOL PRIMER L'home és “capaç” de Déu
--

CAPÍTOL SEGON Déu surt a l'encontre de l'home
--

CAPÍTOL TERCER La resposta de Déu a l'home

ARTICLE 1 – Jo crec

I. La obediència de la fe (144-149)

- Obeir = ob+audire: escoltar per poder creure (*fides ex auditu*)
- Abraham, el pare dels creients: “la fe és la seguretat de les coses que un espera, la convicció de les que no veu”.
- Maria: benaurada la qui ha cregut. Obediència de la fe. Mai no va deixar de creure en l'acompliment de la voluntat de Déu.

II. “Sé prou en qui he cregut” (150-152)

- Creure només en Déu. La fe és adhesió personal i total a Déu, perquè Déu és la veritat. Confiança.
- Creure en Jesucrist, perquè és el mateix Déu.
- Creure en l'Esperit Sant, perquè és el qui revela Jesús als homes.

III. Les característiques de la fe (153-165)

- La fe és una gràcia.
 - “això no t'ho ha revelat ni la carn ni la sang, sinó el Pare del Cel”
- La fe és un acte humà.
 - requereix la voluntat i el sotmetiment de la intel·ligència.
- La fe i la intel·ligència.
 - El motiu és la bondat de Déu, que no enganya.
 - La fe és més certa que qualsevol coneixement humà: la llum de la fe és més gran que la llum de la raó natural.
 - La fe mira de comprendre, d'anar aprofundint en la saviesa de Déu.
 - Si la ciència i la fe busquen la veritat objectiva, no hi pot haver desacord.
- La fe i la llibertat.
 - per poder ser humana, la fe ha de ser voluntària.
- La necessitat de la fe.
 - Per salvar-nos és necessari creure en Jesucrist.
- La perseverança en la fe.
 - Si no alimentem la fe, la podem perdre.
- La fe, començament de la vida eterna.
 - La fe ens fa tastar per endavant el goig i la llum de Déu que viurem al Cel.
 - El testimoni dels sants ens anima.